

[Svend Auken]

Vi skal hele tiden prøve at forny vort eget samfund og modtage inspiration udefra, men vi skal ikke kopiere andre lande, og vi skal naturligvis på intet tidspunkt acceptere en lavere social standard i Danmark under henvisning til det europæiske samarbejde.

Det bliver i øvrigt lettere at hævde en nordisk profil i samarbejdet i takt med optagelse af nye medlemslande. Sverige har søgt om medlemskab, og mon ikke også andre følger efter?

Jeg vil i øvrigt, når vi taler om det nordiske, gerne have tilsagn fra regeringen om, at samarbejdet i Nordisk Råd kan fortsætte og kan blive effektiviseret.

Samarbejdet i Europa – og det er næsten det vigtigste for os – skal være åbent. Vi siger kategorisk nej til forestillingen om en Fæstning Europa. Europæiske demokratier, der kan honorere samarbejdets krav, bør optages som medlemmer af EF, hvis de ønsker det, og der skal være støtte og markedsadgang for ikke-medlemmer, ligesom Europa må bidrage til en udvikling af verdenshandelen og aldrig vende ryggen til den fattige verden.

Vi er tilhængere af et udbygget samarbejde, men modstandere af visse EF-bureaukratiers ønske om detailregulering. Udtrykket kontorister har været anvendt i den forbindelse, og med fare for at nedvurdere mennesker, der laver nyttigt arbejde på kontorer her i landet og i øvrigt også i EF, skal jeg blot sige, at jeg tror, man er klar over, hvad problemet er. Der er nævenyttige bureaukrater også her, som kan misbruge den fælles politik til en detailregulering, vi overhovedet ikke kan acceptere.

Nærhedsprincippet bør ikke blot fastslås i traktaten, men naturligvis også efterleves i praksis.

Ud fra ønsket om at påvirke EF-samarbejdet i den rigtige retning har Socialdemokratiet gjort sig til talsmand for en aktiv dansk politik under regeringskonferencerne. Derfor foreslog vi i sin tid, at man udformede et memorandum, og selv om det var besværligt at få udenrigsministeren med på tanken, så lykkedes det, og det har da også vist sig i fortsættelsen, at det var en god idé, at vi tidligt meldte ud og klart sagde, hvor vi kunne være med, hvor vi havde problemer, hvor vi havde konstruktive løsninger at byde på.

Memorandummet har givet os en offensiv rolle under forhandlingerne, og det er mit indtryk, at man fra de danske forhandlers side har levet op til de synspunkter, der er indeholdt i memorandummet.

Hvordan tegner så resultatet af konferencerne sig nu set lige inden Maastricht? Inden det spørgsmål kan besvares, er det vigtigt at huske, at der er ganske mange uløste problemer endnu inden topmødet på mandag. Hvis jeg skulle sige et kritisk ord om de tre svar, vi har fået her i dag, vil jeg sige, at jeg ikke synes, man fik et tilstrækkeligt indtryk af, hvor mange uløste problemer der i virkeligheden ligger og venter på statsministeren og hans kollegaer, når de mødes i Maastricht, men det er et meget stort antal. Og vi ved jo endnu ikke, om det ultrakonservative styre, der findes i England, overhovedet vil være med til eksempelvis at sikre et så vigtigt område som den sociale dimension i samarbejdet, og derfor ved vi ikke, om der ud over alle de tekniske problemer, der er, er den tilstrækkelige politiske vilje.

Men trods de mange uløste problemer og usikkerheden bør vi bruge denne forespørgselsdebat til en foreløbig status over regeringskonferencerne og til at give vores besyv med til statsministeren og de danske forhandlere, give dem et godt mandat med at forhandle videre på.

Mit indtryk af resultatet er indtil videre lidt blandet. Der er både glæder og skuffelser i de foreløbige resultater.

Jeg er ubetinget glad for, at der ikke med det resultat, der nu tegner sig, tages skridt til at grundlægge en ny vesteuropæisk supermagt, en EF-forbundsstat, og jeg må derfor kraftigt henstille, at begrebet føderalt sigte glider helt ud af traktatteksterne.

De ændringer, der umiddelbart besluttes om en bedre samordning af den økonomiske politik og af udenrigspolitikken, inddragelse af nye samarbejdsområder, flertalsafgørelser på miljøområdet, indførelse af en social dimension og større medindflydelse for Europa-Parlamentet, er faktisk så pragmatiske og fornuftige, at det er på grænsen af anstændig markedsføring overhovedet at bruge det ambitiøse ord union i den forbindelse. Der er i realiteten tale om et udvidet fællesskab og ikke om en eller anden ansats til en europæisk forbundsstat.